

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21Co/69/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116222349
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandrává
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8116222349.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Antónie Kandrávej a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Martina Barana, v spore žalobkyne: U. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. 7, XXX XX H., právne zastúpená JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o primerané finančné zadost'učinenie vo výške 300,- eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 29Csp/148/2016-75 zo dňa 07.02.2018, takto

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e rozsudok.
- II. N e p r i z n á v a stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Žalobkyňa si podanou žalobou uplatnila voči žalovanému satisfakciu za porušenie jej spotrebiteľských práv a požaduje finančné zadost'učinenie vo výške 300,- eur, ako aj náhradu trov konania.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Prešov ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „súd“) napadnutým rozsudkom žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 300,- eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobkyňi priznal vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

3. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 1, § 2 písm. a), § 3 ods. 3, 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Nárok žalobkyne na priznanie primeraného finančného zadost'učinenia vo výške 300 eur súd považoval v celom rozsahu za dôvodný. Z vykonaného dokazovania bolo zrejmé, že žalovaný podal žalobu na rozhodcovskom súde, a to na základe rozhodcovskej doložky ako neprijateľnej zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve. Vydaným rozhodcovským rozsudkom nešlo zďaleka len o hrozbu ujmy, ale reálny zásah do práva žalobkyne ako spotrebiteľky, ktorá úspešne uplatnila svoje práva na súde, keď súd v senáte 10C súd zrušil rozhodcovský rozsudok. Z tohto dôvodu žalobkyňi vznikol nárok na zaplatenie primeraného finančného zadost'učinenia v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa.

4. S poukazom na správanie sa žalovaného, ktorý podal žalobu na rozhodcovský súd, na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, úrok v zmluvách žalovaného, ktorý niekoľkonásobne prevyšuje úroky poskytované peňažnými ústavmi v rozhodnom období a úspešné uplatnenie práv žalobkyňou v konaní pred súdom, mal súd za to, že požadovaná výška primeraného finančného zadosťučinenia je primeraná okolnostiam veci, preto žalobe v celom rozsahu vyhovel.

5. O trovách konania súd rozhodol postupom podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Žalobkyňa bola v konaní v celom rozsahu úspešná, preto jej súd vo vzťahu k žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

II. Obsah odvolania žalovaného

6. V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalovaný. Uviedol, že v konaní neboli preukázané skutočnosti relevantné v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.. Zákonná úprava priznáva primerané finančné zadosťučinenie spotrebiteľovi len vtedy, ak úspešne uplatnil porušenie práva ustanoveného na ochranu spotrebiteľa. Podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku nie je dôvodom pri vznik nároku na primerané finančné zadosťučinenie. Za nesprávne považoval aj závery súdu prvej inštancie, v ktorých konštatuje, že žalovaný podal žalobu na rozhodcovský súd na základe zmluvy, ktorá obsahuje úrokovú mieru mnohonásobne vyššiu ako v peňažných ústavoch. V ďalšom rozsahu žalovaný napadol nepreskúmateľnosť záverov súdu o výške primeraného zadosťučinenia. Z rozsudku nevyplýva, z akých konkrétnych skutkových okolností súd ustálil jej výšku. Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť, žalobu zamietnuť a žalovanému priznal právo na náhradu 100% trov právneho zastúpenia, zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

7. Žalobkyňa sa k doručenému odvolaniu písomne nevyjadrila.

III. Hodnotenie odvolacieho súdu

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v zmysle ustanovenia § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378, § 379 a § 380 CSP, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

9. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy.

10. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Tak právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach SR a konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu. Pre porovnanie sankčná funkcia náhrady škody je taká náhrada škody, ktorej cieľom nie je kompenzovať žalobkyňu, ale skôr potrestať žalovaného za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobkyňou a ktorým žalobkyňa spôsobil škodu a odradiť žalovaného alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti. Sankčná náhrada škody teda trestá a súčasne pôsobí preventívne. Jazyk európskych predpisov a judikatúry akcentuje najmä druhú funkčnú zložku sankčnej náhrady škody, teda funkciu preventívnu. A tak práve inštitút relutárnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred diskrimináciou.

11. Z obsahu súdneho spisu je zrejmé, že žalobkyňa sa v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn.: 10C 31/2015 úspešne domohla zrušenia rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu Victoria v Žiline. Z vykonaného dokazovania mal konajúci všeobecný súd preukázané, že návrh na poskytnutie revolvingového úveru nebol prijatý zo strany žalovaného, preto nedošlo k uzavretiu zmluvy ako dvojstranného právneho úkonu. Pokiaľ na tieto skutočnosti neprihliadol rozhodcovský súd, je nepochybne preukázané, že pri rozhodovaní pred rozhodcovským súdom boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, čo je dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku.

12. Odvolací súd na základe uvedeného konštatuje, že súd prvej inštancie správne postupoval, keď žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 300,- eur titulom primeraného finančného zadosťučinenia. Žalovaný zmenil podstatné náležitosti žalobkyňou predloženého návrhu na uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere, čím došlo k novému návrhu na uzavretie zmluvy, ktorý už nebol prijatý žalobkyňou. Žalovaný svojim postupom spôsobil, že zmluva nebola platne uzavretá, avšak aj napriek tomu podal žalobu na rozhodcovský súd, ktorou si uplatňoval nárok na zaplatenie sumy 1.079,60 eur s prísl., čo všeobecný súd vyhodnotil ako jeho snahu bezdôvodne sa obohatiť na úkor žalobkyne ako spotrebiteľky. Žalovaný svojim správaním vystavil žalobkyňu stresujúcim zážitkom, ktoré sú spojené so začatím rozhodcovského konania, ako aj konania pred všeobecným (štátnym) súdom, pred ktorým sa však žalobkyňa úspešne domohla voči žalovanému zrušenia rozhodcovského rozsudku, čím splnila predpoklad na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle ust. § 3 ods. 5 č. 250/2007 Z. z. zákona o ochrane spotrebiteľa.

13. Pokiaľ ide o výšku uplatneného finančného zadosťučinenia, odvolací súd zohľadnil vyššie uvedené správanie žalovaného, ako aj výšku žalovaným neoprávnene uplatneného nároku pred rozhodcovským súdom, ktorý s prihliadnutím na výšku poskytnutého úveru a celkovú sumu, ktorá žalobkyňa zaplatila žalovanému, viacnásobne prevyšoval sumu 300,- eur. Súdom prvej inštancie priznané finančné zadosťučinenie je primerané okolnostiam sporu, zároveň je satisfakciou žalobkyne za stav, ktorý musela žalobkyňa v dôsledku konania žalovaného trpieť, rovnako tak sankciou, postihujúcou žalovaného, ktorý protiprávne konal.

14. Judikatúra súdov vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04). Odvolací súd sa oboznámil so všetkými odvolacími námietkami žalovaného, avšak so zreteľom na splnenie predpokladov pre priznanie finančného zadosťučinenia a primeranosť jeho uplatnenej výšky, nepovažoval za potrebné vyjadrovať sa osobitne ku všetkým odvolacím námietkam, ktoré v konešom dôsledku neboli spôsobilé privodiť zmenu právneho posúdenia veci odvolacím súdom.

15. Za daného stavu odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny v zmysle súl. § 387 ods. 1 CSP.

16. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Aplikujúc zásadu úspechu pri rozhodovaní o trovách konania, nárok na náhradu trov odvolacieho konania patrí úspešnej žalobkyni. Z obsahu súdneho spisu však vyplýva, že žalobkyni v priebehu odvolacieho konania žiadne preukázateľné trovy nevznikli, preto jej ich náhrada nebola priznaná (čl. 4 ods. 2 v spojení s čl. 17 CSP).

17. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP).